

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117010082
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6117010082.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného A. H., stíhaného pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 12. decembra 2017, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 3T/6/2017 zo dňa 22.06.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného A. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 3T/6/2017 zo dňa 22.06.2017 bol obž. A. H. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

v R. R., v období od 29.03.2012 do 12.04.2012, na Ulici 29. augusta č. 41,y priestoroch autobusovej stanice, na základe Zmluvy o prijímaní stávk a výplata výhier a o vykonávaní a sprostredkovaní ostatných činností spojených s prevádzkovaním kurzových stávk, ktorú uzatvoril v mene spoločnosti RW-Group, s.r.o., so sídlom Prešov, Važecká 6775/8, IČO: 46 079 785, ako vykonávateľ, so spoločnosťou FORTUNA SK a.s., so sídlom Bratislava 5, Einsteinova 23, IČO: 00 684 881, bol povinný pre spoločnosť FORTUNA SK a.s. prijímať hotovosť a túto jej následne vyúčtovať, pričom tak nekonal a finančné prostriedky v celkovej výške 16.900,- € poškodenému aj napriek opakovaným výzvam nevrátil a naložil s ňou v rozpore so zmluvou, čím týmto svojím konaním spoločnosti FORTUNA SK a.s., so sídlom Bratislava 5, Einsteinova 23, ICO: 00 684 881 spôsobil škodu v celkovej výške 16.900 eur.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 213 ods. 1 Tr.zák., s použitím § 36 písm. k) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odkladá. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd určil skúšobná doba v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keďže ho svojím odvolaním napadol obžalovaný A. H., kde spolu s jeho obhajcom podali odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní na okresnom súde. Následne na to za obžalovaného A. H. toto odvolanie písomne odôvodnil jeho obhajca C.. D.Z..

V písomných dôvodoch odvolania obhajca za obžalovaného uviedol, že s napadnutým rozsudkom okresného súdu Banská Bystrica nesúhlasí. Uviedol, že okresný súd pochybil, keď sa v plnom rozsahu nevysporiadal s obhajobou obžalovaného, nemožno sa preto ani stotožniť s právnym záverom okresného súdu, že v prípade stotožnenia osôb M., Q. a C. a ich výsluch ako svedkov by bol tento nadbytočný a samotná skutočnosť prevodu obchodného podielu spol. EÚ - GROUP, a.s., z obžalovaného na svedka L. nemal vplyv na zavinenie obžalovaného. V tejto súvislosti obhajca obžalovaného uviedol, že pokiaľ došlo k prevodu obchodného podielu, bolo povinnosťou obžalovaného odovzdať okrem iného aj tržby novému konateľovi obchodnej spoločnosti. Obhajoba sa nemôže stotožniť

s vyhodnotením výpovede svedka B. L., v ktorej tento uviedol, že obžalovaný odmietol odovzdať tržbu vo výške 16 900,-€ a práve na túto skutočnosť by bolo potrebné stotožniť a vypočítať svedkov, ktorých navrhovali.

Obhajoba v tejto súvislosti poukazuje, že predmetné osoby sú veľmi dobré známe pracovníkom kriminálnej polície OR PZ Prešov a podľa vedomosti obhajoby ich rozsiahla trestná činnosť je v súčasnosti predmetom preverovania orgánov činných v trestnom konaní. Práve výpoveďou týchto svedkov by mohlo dôjsť k ozrejmeniu, kto vlastne prevzal vedenie v predmetnej pobočke po prevode obchodného podielu a či tento prevzal aj kľúče od trezoru, v ktorom sa nachádzali finančné prostriedky. Preto obhajoba navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na doplnenie dokazovania a na opätovné rozhodnutie.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, sa sám obžalovaný nedostavil, predložil len prehlásenie, že súhlasí, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti a za neho bol prítomný len jeho obhajca.

Obhajca vo svojom konečnom návrhu uviedol, že v celom rozsahu sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, polícia sa dôsledne nevysporiadala s obranou obžalovaného, nevykonali všetky dôkazy a je nepochybné, že nie osoba, ale občiansky preukaz svedka L. bol zneužitý inými osobami, pričom je verejne známe, že tieto osoby páchajú trestnú činnosť, čo nemôže byť vinnou jeho klienta. Navyše obžalovaný už celú dlžnú sumu spoločnosti FORTUNA SR uhradil a preto sa domáha toho, aby v konečnom dôsledku bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Krajský prokurátor v záverečnom návrhu uviedol, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné a preto ho navrhuje zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po takomto konaní však dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. H. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že aj podľa jeho názoru výsluch svedkov navrhnutých obhajobou a to M., Q. a C., nie je absolútne potrebný. O týchto svedkoch vypovedal svedok L., že ho mali nahovoriť na to, aby na seba previedol obchodný podiel, avšak vzájomnou konfrontáciou medzi svedkom L. a obžalovaným bolo jednoznačne preukázané, že svedok L. nie je tá osoba, ktorá mala byť obžalovaným zaučovaná v Stávkovej kancelárii v Banskej Bystrici. To znamená, že ani svedkovia M., Q. a C. nemôžu mať žiadne vedomosti o tom, k čomu došlo v pobočke v kancelárii Banská Bystrica medzi obžalovaným a osobou, ktorá podľa údajov obžalovaného vystupovala v mene svedka L..

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. potom podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov najmä tých, ktoré si podľa obhajoby vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, že to bol svedok L. resp. osoba za tohto svedka sa vydávajúca, ktorá obžalovanému bránila otvoriť trezor a vydať svedkovi L. finančnú hotovosť.

Za týchto okolností potom ani krajský súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa záveru krajského súdu je jednoznačne a nepochybné preukázané, že obžalovaný A. H. v kritickom

období a zákonnosti a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil prečinu tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Keď za takéhoto stavu okresný súd uznal obžalovaného vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., postupoval správne a potom, čo zistil, že obžalovaný už celú sumu, ktorú mal voči poškodenej spoločnosti spreneveriť uhradil, mu aj zákonným spôsobom znížil trest na výmeru 12 mesiacov s podmieneným odkladom na 12 mesiacov.

Na tomto mieste je nutné uviesť, že v rozhodovaní okresného súdu ohľadne ukladania trestu tento pochybil, pokiaľ odsudzoval obžalovaného len podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. a podľa tohto ustanovenia mu ukladal trest, keď predtým pri uznaní viny konštatoval, že je uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., teda podľa toho ustanovenia, podľa ktorého okresný súd obžalovanému ukladal trest, možno páchatela potrestať odňatím slobody až na 2 roky.

Podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., teda podľa toho ustanovenia, podľa ktorého bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu sprenevery, možno páchatela potrestať odňatím slobody na 1 až 5 rokov.

Keďže však okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, v podstate tento trest ukladal na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. a preto, aj keď je vo výroku napadnutého rozsudku 2-krát uvedené iné ustanovenie Trestného zákona, teda pri výroku o uznaní viny je uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a pri odsudzovaní sa mu ukladá trest podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., správne malo byť podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., ale keďže trest je zákonný aj v jednom aj v druhom prípade, túto skutočnosť potom samostatným rozhodnutím krajský súd nenaprával, keďže je toho názoru, že došlo len k pochybeniu okresného súdu, avšak nie je to možné napraviť len konštatovaním, že ide o písársku chybu, keďže takýto výrok je uvedený už aj v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 22.06.2017.

Krajský súd potom musí konštatovať, že vzhľadom na to, že skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie konania obžalovaného je podrobne a dostatočne presvedčivo odôvodnené v napadnutom rozsudku, odvolací súd nemá o týchto dôkazoch a záveroch prvostupňového súdu žiadne pochybnosti a preto si tieto úvahy a závery v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Naviac krajský súd poukazuje na to, že obhajoba počas celého prípravného konania aj pred prvostupňovým súdom opakovala tie isté dôkazy, ako ich obhajca uviedol v písomných dôvodoch odvolania, preto sa krajský súd na tomto mieste nebude vysporiadať s každým argumentom obhajoby, keďže sa s nimi už vysporiadala v napadnutom rozsudku aj prvostupňový súd.

Z týchto dôvodov preto musel krajský súd, keď obranu obžalovaného považoval len za účelovú, jeho odvolanie zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por., keď je nepochybne zrejmé, že obžalovaný a svedok L. sa v podstate prvýkrát videli až na pojednávaní pred Okresným súdom Banská Bystrica a teda je nepochybné, že svedok L. nie je tá osoba, o ktorej obžalovaný tvrdil, že mu mala brániť vo vydaní peňazí poškodenej strane. Krajský súd toto uzavrel len ako spôsob obrany obžalovaného, ktorej však neuveril a preto vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.